işçi birliği

FRANSADAKİ

TÜRKİYELİ

İŞÇİLER

BİRLİĞİNİN

YAYIN

BÜLTENİ

KASIM -- ARALIK 1973 SAYI : 4

BİRLİĞİMİZDEN..

Dokuz ay önce, Fransadaki Türkiyeli işçileri birleştirmek, aramızda dayanışmayı sağlamak, sosyal ve kültürel çalışmalar yapmak ve devamlı olarak işçi çıkarlarını savunmak için teşkilatlanmaya başladık.

Daha önceden teşkilatlanma tecrübemiz yoktu. Ortaya çıkan hatalarımızın temel sebebi budur. Tek bildiğimiz birleştiğimiz vakit bir güç haline geleceğimiz idi.

Bu çalışmalar sonucunda edindiğimiz tecrübeler, bizi şu kararları almaya götürdü:

I- İşçi Birliği, işçi kitlesi arasında, hangi siyasi tutumu olursa olsun işçiler arasında ayırımı reddeder.

2- İşçi Birliğinin kanuni sınırlarını tanımayan ve işçi kitlesinin teşkilatlanmasını önleyen, kitleyi bölmeye çalışan, işçi çıkarları aleyhinde çalışan kişileri üyeliğe kabul etmez.

3- Birlik, yönetimini ilgilendiren toplantılarda, yanlız üyelerine söz hakkı tanır. Üye olmayan işçi arkadaşlarımızın istek ve talepleri toplantılara, üyeler ve fuaye temsilcileri tarafından getirilir.

4- İşçi Birliğinin işlerinde çalışan görevliler, yönetim kurulu tarafından tayin edilir ve görevlerinin sınırları belirtilir. Toplantılarda, görevlilerin yanlız görevleri sınırı içinde söz hakkı vardır.

5- Yönetimi ilgilendirmeyen herkese açık toplantılar işçi ihtiyaçlarına göre düzenlenir.

6- Kasım I973 ten itibaren üyelik kartları değiştirilecektir. Her üyenin birikmiş aidat borçlarını kart değiştirme sırasında ödemeleri gerekmektedir. Bu işlemin en geç, Ocak I974 te tamamlanması lazımdır.

7- Terçüme işleri, Birliğe gelir getirebilecek, Birliğin maddi durumunu güçlendirecek ve işçi kitlesine yük olmayacak şekilde yürütülecektir.

8- Yönetim Kurulu, Birlik üyeleri arasında yeniden kol başkanları atayacak, her kol başkanı da çeşitli fuayelerde :

kalan arkadaşlar arasından merkezi bir kadro oluşturacaktır. Bu merkezi kadro, kendi kolunun yönetimi ile ilgilenecek ve çeşitli fuayelerden koluna ait temsilcilerle devamlı ilişkide bulunacaktır.

Kararların uygulanmasında, Birliğin çalışmalarının yürütülmesinde çalışmak hepinizin işidir. Bilgi edinelim, bilgi verelim, dayanışmamızı arttıralım.

Ali GUNDOĞDU

FRANSIZ DİLİNİN, KANUNLARININ VE FRANSADAKİ ÇALIŞMA ŞARTLARININ BİZE ÖĞRETİLMEMESİ HERGÜN BİRAZ DAHA ALEYHİMİZE OLMAKTADIR. SON OLARAK, TÜRKİYE'YE İZİNE GİTMEK İSTEYEN ARKADAŞLAR PATRONDAN KAĞIT ALMAK GEREKTİĞİNİ BİLMEDİKLERİNDEN SADECE SÖZLE BİLDİREREK İZİNE GİTMEKTE, GELDİKLERİNDE İSE PATRON TARAFINDAN İŞTEN ÇIKARILMAKTADIRLAR. BİLHASSA İNŞAATTA PATRONLAR KIŞ MEVSİMİNDE İŞTEN ÇIKARMAK İSTEDİKLERİ İŞÇİLERİ BU USULLE İŞSİZ BIRAKMAKTADIRLAR. İŞÇİNİN ÇALIŞMA KARTI ALAMAMASI UMURLARINDA OLMAMAKTADIR.

PATRONA KARŞI ZAYIF KALMAMAK İÇİN BUTÜN HAKLARIMIZI VE LAZIMGELEN İŞLEMLERİ SORALIM- ÖĞRENELİM, BİRLİĞİMİZİN BU KONUDAKİ ÇALIŞMALARINA KATILALIM.

İŞÇİNİN GÖRDÜĞÜ GERÇEK

Şu içerisinde bulunduğumuz yabancı işçiler kadrosunda şunu öğrenmiş bulunuyoruz ki yabancı işçiler arasında bize en aşağı bir işçi olarak bakmaktadırlar. Bundan daha enteresan başka bir durum var. Türkiyeden bizi buraya göndermek için çeşitli intihanlara tabi tutuyorlar ve intihanı kazandıktan sonrada dayısı olmayana üçncü kalite işçi olarak yazıyorlar. Ana senbol olarak da esas sanatını da koyuyorlar.

İstanbul Lalelide Fransa için işçi temin eden İş ve İşçi Bulma Kurumunda benim Fransaya gelmek için mukavele işlemlerin şöyle geçmiştir. Benim Sanat Okulu mezunu olmama ve intihamları da iyice kazanmama rağmen konturatıma her işte çalışabilecek bir yardımcı ameledir diye yazdılar. Biz 27 kişi idik ve hemen itiraz ettik. Aramızda bir arkadaş dışarıda çalışan işçilerin problemlerini iyi biliyordu. Aldığımız cevap şu oldu. Kabul etmiyorsanız gitmeyin.

O halde bize bizim vatandaşımız diye kabul ettiğiniz bu şekil hareket ederse elbette ki yabancılar daha aşağı bir bakışla hareket edeceklerdir. Şimdi gelelim işin nedenine arkadaşlar. Şunu biliyoruz ki bizim Türk işçilerine çocuk parası ödemiyorlar. Fransada ölen bir türk arkadaşın sadece öldüğü duyuluyor ve biraz da ah vahlar duyuyoruz hepsi bukadar. Arkadaşın öldüğünü sadece biz işçiler duyuyoruz başka kimse duymuyor. Biz de işçi olduğumuz için bizlen ilgili oluyor ve haberini alıyoruz. Acaba bizi buraya gönderenlerin bu durumda neden haberleri olmuyor? İşte buradan anlıyoruz ki bizim sadece çalışacağımız hesap edilmiştir.

Nasıl yaşayacağınız ve ölceğiniz ve öldükten sonraki problemleriniz düşünülmemiştir. Bunun arkasında yatan gerçek nedir? Şöyle yaşadığımız hayatın tümüne birden bir göz atacak olursak işçi sınıfının bir gücü yoksa doğduğu günden öldüğü ana kadar tek bir düşüncesi vardır, o da yahu şimdiye kadar doğru/dürüst bir iş bulamadım. Bu söz çok yanlıştır. Ama her zamanda söylüyoruz işte. Bu sözün yanlış olduğunu şu gerçek meydana çıkartıyor. Bütün iş yerleri büyük bir kazanca sahiptir. Örneği bir iş sahibi her sene 30 40 daire bina yapabilir. Demek ki iş kötü bir iş değil. O halde neden biz hep söyleriz ki yahu biz neden doğru dürüst bir iş bulamadık. Bir işçi yüz sene yaşasa her gün de bir iş değişse hergün aynı şeyi söyler. O halde yüz senelik ömre fayda getirmeyen kelimeyi değiştirmek lazım. Her iş yerinde büyük bir kazanç vardır. Yahu biz neden doğru dürüst bir iş bulamadık sözü yerine şöyle demeliyiz. Yahu bu patron bizim hakkımızı neden vermiyor? Bu kelimeyi kullandığımız zaman kendinizde olan eksiklerinizi göreceğiz ve eksiklerinizi gördüğünüz sırada şu benim haklarımı doğru dürüst alamadım neden hakkımı alamadım kelimesi şu noksanlarınızı hatırlatıyor:

- Birleşerek gücünüzü arttıramadık
- Kendi isteğinizle seçtiğiniz bir hakkınızı arayacak bir temsilciniz yok.

Şu çok büyük iki noksanımızın bize getirdiği zararlara bir göz atacak olursak:

- Patron seni kolundan tutar tutmaz dışarıya atar işinden. Hakkını arayamazsın.
- İstediği ücreti verir
- İstediği kadar çalıştırır

- İstediği zaman zor işlerde ve istediği zamanda kolay işlerde çalıştırır.
- Eğer bizim nazisi olan bir Birliğimiz olsaydı ve bizim kendi elimizle seçtiğimiz bir temsilcimiz olsaydı, onlar bizi yabancı ülkelere sadece kendi şartları altında gönderemezlerdi. Bizim de yabancı ülkelerde çalışmamız için bazı şartlarımız olurdu.

İşte birlik yapmamanın bize böyle büyük zararları vardır. Bizi yabancı ülkelerde çalıştırmak üzere yurt dışına çıkartırlarken elimize verdikleri mukabelede bizim kendi isteğimizle yazılan hiç bir satır yazı yoktur. Yapılan mukavele yabancı patronlarla bizim yerli patronların arasında yapılmış ve karara bağlanmıştır. Yapılan karar üzerine bir örnek verelim. 1969 senesinde Fransız hükümeti Türkiyeden 20 000 işçi istedi ve kendi şartlarını koydu: Bir: sıhhatı yerinde olacak İki: Boyu kısa olmayacak yani 1.50 den noksan Üç: Zayıf olmayacak yani 50 kilodan daha düşük olmayacak. Dört: İşçi haklarının ne olduğunu bilmiyecek.

Bu teklif karşısında bizim tüccarların verdiği cevap şu olmuştur. Size biz 20 000 işçi verelim hemen. Sonra biz de şartlarımızı koyarız. Ve biz de buraya sadece Fransız hükümetinin istediği şartlar altında çalışmaya gönderildik. Kıymetli işçi kardeşlerim. Bu gördüğünüz aksaklıklar tek başına bir kişi için çok zor bir problemdir. Ama işçi deyince dünyanın beşte dördü akla gelir. Yani işçinin altından çıkamayacağı hiç bir problem yoktur. Birleştiği takdirde. Bizi böyle tek tek görüp de bizi avlamaya çıkan zalim avcılara karşı hepinizi birleşmeye çağırırım.

Şemsettim BALCI

YURDUMUZDAN HABERLER

EREĞLİ DEMİR VE ÇELİK FABRİKALARINDA , DİSK üyesi Maden-İş Sendikasının 75 gün sürdürdüğü grevi Bakanlar Kurulu bir aylık süre için erteledi. Sendika grev günlerinin ücretlerinin ödenmesi için işverene baskı yaptı. Arabulucu tayin edilen Başbakan yardımcısı Kemal Satır, ertelemeden yana çıktı. Maden-İş Sendikasının işverenden istekleri şunlardır:

I- Saat ücretlerine birinci yıl için 2, ikinci yıl için 2 lira ücret zammı,

2- Bütün işçilere 72 günlük işletme tazminatı,

3- Bütün işçilere 30 günlük kıdem tazminatı,

4- Beş yıllık işçiye bin, on yıllık işçiye iki bin lira teşvik primi,

5- Gece vardiyası yapanlara 50 lira zam,

6- Bin lira evlenme yardımı,

7- Fabrikaya geçici işçi alınmaması,

Yılda 300 milyon lira kârı olan bir işletmeye bu istekler fazla değildir. Ana hükümetin ve işverenin tuttuğu yol, grevden doğan zararın 700 milyon liraya ulaşmasına kadar ilgilenmeyip sonra da grevi ertelemek olmuştur. Sendikaya görüşmeler sırasında bu isteklerin ağır istekler olmadığını söyleyen ilgililer, demek ki sadece işçinin isteğini kabul etmiş olmamak için reddetmiş, bukadar zarara yol açmışlardır.

Maden-İş Sendikası hükümetin kararına karşı Danıştaya dava açmıştır.

TRABZON Teknik Ziraat Bölge Müdürlüğünün açıklamasına göre, Trabzon ilinde yaşayan 90 bin çiftçi aileden IO bin aile topraksız, 54 bini ise I dekarla 20 dekar arasında toprağa sahiptir.

- -

Ekim ayında Türkiyemizde işçi sınıfının sendika haklarına yeni bir halel getirildi: Yargıtayın aldığı bir karara göre işyerinde işyeri sözleşmesi yapılmışsa, işkolunda yapılacak bir toplu sözleşmeye o işyeri işçileri dahil olamayacak ve grev yapamayacaklardır. Yargıtayın bu kararı işçilerin aleyhine şu sonuçları doğurabilecektir:

1- Patron işyerinde bir sarı sendika kurdurup işyeri sözleşmesi yaparsa, işçiler işkolunun toplu sözleşmesinden faydalanamayacak, greve katılamayacaklardır,

2- Her işyerinde işyeri sözleşmesi yapıldığı takdirde toplu sözleşmelerin hükmü kalmayacaktır,

3- Genel greve imkân kalmayacaktır.

Avukatlar Yargıtayın bu kararının İş Kanununa aykırı olduğunu açıklamışlardır. Çünkü İş Kanunu hem işyeri hem de toplu sözleşmenin birarada var olmasına ve ikisi için de grev yapılmasına izin vermektedir.

- -

Hükümetin kararıyla margarin fiyatları arttırıldı. Margarin üreten şirketler fiyatlar arttırılmazsa üretimi durdururuz diye tehditte bulunmuşlardı. Hükümet işverenlerin tehdidine hemen boyun eğmekte, işçilere gelince en haklı isteklere dahi baskıyla cevap vermekte.

- -

8 Kasımda İstanbulda, yabancı ülkelere işçi gönderen ülkelerle yabancı işçi çalıştıran ülkelerin sendikacıları toplandı. DİSK'in toplantıya katılması önlendi. Türk-İş Başkanı Seyfi Demirsoy ise yuvarlak sözlerle işçilerin durumlarının parlak olmadığını mecburen söylediyse de, bu konuya dişe dokunur bir çözüm yolu teklif etmedi.

- -

A V R U P A D A K İ   T Ü R K İ Y E L İ   İ Ş Ç İ L E R

KÖLN'DEKİ FORD FABRİKASINDA eylül ayında 13 000 i Türkiyeli 32 000 işçinin katıldığı bir grev oldu. Grevin sebebi, Türk Hava Yolları uçaklarının gecikmesinden dolayı izinden vaktinde dönemeyen 300 işçiyi patronun çıkarmaya kalkışmasıydı. 13 000 Türkiyeli işçinin derdine ortak olmak yerine, Çalışma Bakanı Ali Naili Erden, "aşırı solun kışkırtması" gibi beyanatlarda bulundu. Grevin öncülerinden Baha Targün ü ekim ayı sonunda Almanyadan dışarı atmak istediler. Bütün işçiden yana kuruluşlar ve kişiler bu kararı proteste ettiler.

İNGİLTERE'DE WİMPY RESTORANININ altmış şubesinin işçileri eylül sonunda toplu halde yedi gün grev yaptılar. Patronun işçileri bölücü, sendikayı tanımayan tutumuna karşı birlik halinde direndiler. Şimdiye kadar çalışma saatlerini, ücretleri keyfine göre düzenleyen patrone karşı işçiler, işten çıkarılırız korkusuyla tek başlarına karşı duramıyorlardı. Ama patronun son olarak bir işçiye "al ceketini git" demesi üzerine buralarına gelen işçiler direniş sonunda sendikalaşma haklarını, fazla mesai ücretlerini, yılda üç haftası ücretli iki ay tatil haklarını kabil ettirdiler.

ALMANYAnın Stutgart çevresinde greve giden 57 000 maden işçisi arasında Türkiyeli işçiler, İspanyol, Yunanlı ve Alman işçilerle dayanışma içinde, pahalılığa karşı ücret zammı için grevi başarıyla sürdürdüler.

---

6 ARALIKTA FRANSADA HAYAT PAHALILIĞINA KARŞI GENEL GREV VARDIR. ETRAFIMIZDA DUYURALIM.